

31 Μαρτίου, 1994

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στές]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΛΕΝΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 81/93, 302/93)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Προσόντα — Πλεονέκτημα — Ανάγκη αιτιολογήσεως της παραγνώρισής του — Θεωρία και νομολογία — Αναιτιολόγητη η παραγνώριση στη κριθείσα περίπτωση.

5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Προσόντα — Πλεονέκτημα — Πείρα — Πλάνη ως προς την αντιστοιχία της πείρας με αυτήν που προβλεπόταν ως πλεονέκτημα.

10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Προσόντα — Πλεονέκτημα — Πείρα — Κρίση της Ε.Δ.Υ. περί χρονικής διάρκειας — “Δύο μηνών πείρα” εντός των ορίων της διακριτικής ευχέρειας.

15 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Προσόντα — Γνώση ξένης γλώσσας — Υιοθέτηση ευρημάτων της Συμβουλευτικής Επιτροπής από την Ε.Δ.Υ., σύνομη.

Με τις συνεκδικασθείσες προσφυγές προσβλήθηκε ο διορισμός των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Τεχνικού Χημείου 2ης Τάξης, (Γενικό Χημείο).

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, εν μέρει ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

25

1. Η αιτιολογία η οποία παρέχεται για την επιλογή εννέα εκ των ενδιαφερόμενων μερών, που δεν κατείχαν το πρόσθετο προσόν, έναντι των αιτητών και των άλλων υποψηφίων που το κατείχαν, δεν

μπορεί παρά να χαρακτηριστεί ως γενική και αόριστη. Σε τελική ανάλυση, δεν αποκαλύπτει τους λόγους που αντισταθμίζουν το πλεονέκτημα, ώστε να τεκμηριώνεται; αφενός, η σύννομη άσκηση των εξουσιών της Ε.Δ.Υ. και, αφετέρου να καθίσταται δυνατός ο δικαστικός έλεγχος των πράξεών της. Το πρόσθετο προσόν αποτελεί πλεονέκτημα συνιστάμενο στην κατοχή υπέρτερων εφοδίων για την εκπλήρωση των καθηκόντων της θέσης, η οποία θα πληρωθεί. Η νομολογία αναγνωρίζει ότι πρόσθετο προσόν αποτελεί πλεονέκτημα για διορισμό, το οποίο εξασθενεί, μόνο εφόσον διαπιστώνεται ότι ανθυποψήφιοι που δεν κατέχουν το πλεονέκτημα, έχουν άλλες ιδιότητες, που αντισταθμίζουν τη σημασία του. Επομένως επιβάλλεται η αποκάλυψη των λόγων που αντισταθμίζουν το πλεονέκτημα και η εξειδίκευσή τους σε ιδιαίτερο τμήμα της αιτιολογίας της απόφασης.

5

10

15

Η αιτιολογία της απόφασης για παραγνώριση του επίπρόσθετου προσόντος-πλεονεκτήματος ενός υποψηφίου, πρέπει να εμφανίζεται στο πρακτικό της απόφασης και όχι να αφήνεται να συνάγεται. Στην προκειμένη περίπτωση οι αντισταθμιστικοί του πλεονεκτήματος παράγοντες, δεν εξειδικεύονται και οποιαδήποτε προσπάθεια από το δικαστήριο να τους συναγάγει από τα στοιχεία των υποψηφίων, θα συνιστούσε ανεπίτρεπτη εκ μέρους του δικαστηρίου επέμβαση στην αξιολόγηση των γεγονότων, που ανήκει στο διορίζον σώμα.

20

25

2. Με κανένα κριτήριο η πείρα των δύο ενδιαφερόμενων μερών στον φαρμακευτικό κλάδο, δεν μπορούσε να εξομοιωθεί με πείρα σε χημικές εξετάσεις και αναλύσεις, ώστε να τους παρέχει το προβλεπόμενο από το σχέδιο υπηρεσίας πλεονέκτημα. Επομένως η κατάταξή τους μεταξύ των υποψηφίων που κατείχαν το πλεονέκτημα, είναι το προϊόν πλάνης και ο επακόλουθος διορισμός τους, ο οποίος διαβρώνεται από την προειρηθείσα πλάνη, υπόκειται σε ακύρωση.

30

3. Στην *Τυρίμος ν. Δημοκρατίας*, η Ε.Δ.Υ. θεώρησε ότι πείρα δύο μηνών ικανοποιεί, τις προϋποθέσεις για την απόκτηση του πλεονεκτήματος, συνισταμένου στην ύπαρξη "πείρας" και το δικαστήριο έκρινε ότι δεν παρεχόταν πεδίο για επέμβαση με την κρίση του αρμόδιου διοικητικού οργάνου. Όμοια είναι προσέγγιση του Δικαστηρίου, παρόλο που αν το δικαστήριο ήταν στη θέση του διορίζοντος σώματος θα αποφάσιζε ότι πείρα δύο μηνών δεν ικανοποιεί τις ελάχιστες προϋποθέσεις για το χαρακτηρισμό της εμπειρίας ως "πείρα" στον επηρεαζόμενο τομέα. Η απόφαση της Ε.Δ.Υ. να θεωρήσει το ενδιαφερόμενο μέρος ότι κατείχε το πλεονέκτημα, άγγι-

35

40

ξε τα ακραία όρια της διακριτικής της ευχέρειας, δεν τα υπερέβη όμως, οπότε ο ισχυρισμός των αιτητών, ότι το ενδιαφερόμενο μέρος δεν κατείχε το πλεονέκτημα καταπίπτει.

- 5 4. Η γνώση των υποψηφίων στην αγγλική γλώσσα εξετάστηκε από τη Συμβουλευτική Επιτροπή, η κρίση της οποίας ενισχύεται και από τα πιστοποιητικά σπουδών των υποψηφίων. Το ότι η Ε.Δ.Υ. υιοθέτησε ευρήματα της Συμβουλευτικής Επιτροπής, δεν παρέχει πεδίο για επέμβαση.
- 10 5. Ακυρώνεται στην ολότητά της η απόφαση περί διορισμού των 11 εκ των ενδιαφερομένων μερών. Επικυρώνεται η απόφαση για το διορισμό των υπολοίπων. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

15 *Διαταγή ως ανωτέρω.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- 20 *Χ" Γιάννη κ.ά ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 317,*
Δημοκρατία ν. Υψαρίδη κ.ά. (1993) 3 Α.Α.Δ. 347,
Ιωάννου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1993) 3 Α.Α.Δ. 390,
 25 *Τυρίμος ν. Γενικού Εισαγγελέα (1990) 3 Α.Α.Δ. 4148,*
Δημοκρατία ν. Ορφανίδη (1992) 3 Α.Α.Δ. 205.

Προσφυγές.

- 30 Προσφυγές εναντίον της απόφασης των καθ'ων η αίτηση με την οποία διορίστηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Τεχνικού Χημείου 2ης Τάξης (Γενικό Χημείο), αντί των αιτητών.
- 35 *Ε. Ευσταθίου, για τις Αιτήσεις στην Υπόθεση Αρ. 81/93.*
Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές, στην Υπόθεση Αρ. 302/93.
 40 *Π. Χατζηδημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α΄, για τους Καθ'ων η αίτηση.*
Χρ. Τριανταφυλλίδης, για τα Ενδιαφερόμενα μέρη και στις δύο προσφυγές.

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Οι αιτήτριες στην Προσφυγή 81/93 εξαιτούνται την ακύρωση του διορισμού όλων των επιλεγέντων (20) ανθυποψηφίων τους στη θέση Τεχνικού Χημείου 2ης Τάξης (Γενικό Χημείο), ενώ οι αιτητές στη συνεκδικαζόμενη Προσφυγή 302/93, περιορίζουν την αμфиοβήτητα σε 17 από αυτούς. Τόσο οι αιτητές, όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη, ήταν μεταξύ των 80 υποψηφίων που συστήθηκαν από τη Συμβουλευτική Επιτροπή ως κατάλληλοι για διορισμό στις επίμαχες θέσεις. 5

Στον τελικό κατάλογο προστέθηκαν από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας ακόμα δυο υποψήφιοι, οι οποίοι, μαζί με τους 80, υποβλήθηκαν σε προφορική εξέταση στην παρουσία της διευθύντριας του Γενικού Χημείου (Προέδρου της Συμβουλευτικής Επιτροπής), η οποία προέβη σε αξιολόγηση της απόδοσής τους, όπως και η Ε.Δ.Υ., μετά την αποχώρησή της. 10 15

Μετά την διερεύνηση των στοιχείων των υποψηφίων, την απόδοσή τους κατά την προφορική εξέταση και αφού η Επιτροπή έδωσε τη δέουσα βαρύτητα στο πλεονέκτημα, που είχαν ορισμένοι των υποψηφίων, κατέληξε ότι "... οι 20 διορισθέντες υπερείχαν γενικά των άλλων υποψηφίων" και τους επέλεξε για διορισμό για την πλήρωση των 20 κενών θέσεων. Στη συνέχεια παρέχονται εξηγήσεις γιατί επέλεξαν εκείνα τα ενδιαφερόμενα μέρη, τα οποία δεν κατείχαν το πλεονέκτημα, αντί των ανθυποψηφίων τους, οι οποίοι το κατείχαν, μεταξύ των οποίων και οι πέντε προσφεύγοντας στις εξέταση προσφυγές. 20 25

Η Επιτροπή έκρινε ότι "... με βάση το σύνολο των στοιχείων αξιολόγησης ότι οι επιλεγέντες υπερέχουν έναντι αυτών (εννοείται οι μη διορισθέντες υποψήφιοι οι οποίοι κατείχαν το πρόσθετο προσόν) και σημείωσε ότι η κατοχή του πλεονεκτήματος από μόνη της δεν μπορεί να ανατρέψει την υπεροχή των επιλεγέντων...". Σε ποιους τομείς υπερείχαν οι επιλεγέντες των υποψηφίων που κατείχαν το πλεονέκτημα, δεν καθορίζεται, όπως δεν προσδιορίζεται η φύση και έκταση της υπεροχής τους. 30 35

Η αιτιολογία η οποία παρέχεται για την επιλογή των εννέα ενδιαφερόμενων μερών (Μαρίας ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ, Μαρίας - Έλενας ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ, Βάσου ΚΟΣΜΑ, Ανδρούλλας ΝΕΟΦΥΤΟΥ, Χριστόφορου ΠΑΠΑΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, Άντρης ΒΑΡΝΑΒΑ-ΤΕΛΛΟ, Χαριτίνης ΦΡΕΝΑΡΙΤΟΥ, Ευτυχίας ΧΡΗΣΤΟΥ και Δέσπας ΛΟΥΚΑ-ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ) που δεν κατείχαν το πρόσθετο προσόν έναντι των αιτητών και των άλλων υποψηφίων που το κατείχαν, δεν μπορεί παρά να χαρακτηριστεί ως γενική και αόριστη. Σε τελική 40

ανάλυση δεν αποκαλύπτει τους λόγους που αντισταθμίζουν το πλεονέκτημα ώστε να τεκμηριώνεται, αφενός, η σύνομη άσκηση των εξουσιών της Ε.Δ.Υ. και, αφετέρου, να καθίσταται δυνατός ο δικαστικός έλεγχος των πράξεών της. Το πρόσθετο προσόν αποτελεί

5 πλεονέκτημα συνιστάμενο στην κατοχή υπέρτερων εφοδίων για τη εκπλήρωση των καθηκόντων της θέσης η οποία θα πληρωθεί. Η νομολογία αναγνωρίζει ότι πρόσθετο προσόν αποτελεί πλεονέκτημα για διορισμό, το οποίο εξασθενεί μόνο εφόσο διαπιστώνεται ότι αν-

10 θυποψήφιοι που δεν κατέχουν το πλεονέκτημα, έχουν άλλες ιδιότητες που αντισταθμίζουν τη σημασία του. Επομένως επιβάλλεται η αποκάλυψη των λόγων που αντισταθμίζουν το πλεονέκτημα και η εξειδίκευσή τους σε ιδιαίτερο τμήμα της αιτιολογίας της απόφασης. [Βλ. μεταξύ άλλων *Χατζηγιάννη και Άλλοι v. Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 317 και *Δημοκρατία v. Ύφαριδής κ.ά.* (1993) 3 Α.Α.Δ. 347].

15

Οι καθ'ων η αίτηση υπέβαλαν ότι τα κενά στη αιτιολογία μπορεί να πληρωθούν με αναφορά στα στοιχεία του φακέλου, αναδρομή στα οποία θεμελιώνει τη βάση της αιτιολογίας της Ε.Δ.Υ. Έρεισμα για τη θέση αυτή αντίκειται από τη απόφαση στην *Ιωάννου κ.ά v. Δημοκρατίας* (1993) 3 Α.Α.Δ. 390). Η *Ιωάννου* δε αλλοιώνει ούτε μεταβάλλει τη αρχή του διοικητικού δικαίου η οποία επιβάλλει χάριν της χρηστής διοίκησης την εξειδίκευση και τον καθορισμό των λόγων που αντισταθμίζουν το πλεονέκτημα. Αντίθετα υποστηρίζει ότι οι λόγοι για τη μη επιλογή των κατόχων του πλεονεκτήματος, πρέπει να εξειδικεύονται. Το ακόλουθο απόσπασμα είναι αποκαλυπτικό της προσέγγισης του Δικαστηρίου στο θέμα "... Η αιτιολογία της απόφασης για παραγνώριση του επιπρόσθετου προσόντος πλεονεκτήματος ενός υποψηφίου, πρέπει να εμφανίζεται στο πρακτικό της απόφασης και όχι να αφήνεται να σιγάται....". Στην προκειμένη περίπτωση οι αντισταθμιστικοί του πλεονεκτήματος παράγοντες δεν εξειδικεύονται οποιαδήποτε προσπάθεια από το δικαστήριο να τους συναγάγει από τα στοιχεία των υποψηφίων, θα συνιστούσε ανεπίτρεπτη εκ μέρους του δικαστηρίου επέμβαση στην αξιολόγηση των γεγονότων που ανήκει στο διορίζον σώμα. Έπεται η ακύρωση του διορισμού των εννέα ενδιαφερόμενων μερών λόγω της απουσίας της νενομοσμένης αιτιολόγησής της επιλογής τους κατά προτίμηση προς τους αιτητές, το πρόσθετο προσόν των οποίων τους παρείχε πλεονέκτημα για διορισμό.

40 Τριών άλλων ενδιαφερόμενων μερών, των Ανθοδέσμης Βασιλείου Πογιατζή, Άννας Κρασιά και Γεωργίου Αβρααμίδη, προσβάλλεται ο διορισμός λόγω ισχυριζόμενης πλάνης της Ε.Δ.Υ. ως προς το αν κατείχαν το πλεονέκτημα. Οι αιτητές υπεστήριξαν ότι κανένα από τα τρία ενδιαφερόμενα μέρη δεν είχε το πρόσθετο προσόν, δη-

λαδή "... πείρα σχετική με τα καθήκοντα της θέσης που αποκτήθηκε είτε σε υπηρεσία σε δημόσια θέση, είτε σε έκτακτη απασχόληση στη δημόσια υπηρεσία (θα αποτελεί πλεονέκτημα) ...". Τα καθήκοντα της θέσης που θα πληρωνόταν συναρτούνται με τη διενέργεια χημικών εξετάσεων και αναλύσεων. Η πείρα της Ανθοδέσμης Πογιατζή και της Άννας Κρασιά, ήταν σε άλλο πεδίο, εκείνο της Φαρμακευτικής. Και οι δυο ήταν κυβερνητικοί υπάλληλοι που υπηρετούσαν ως τεχνικοί Φαρμακευτικών Υπηρεσιών 2ης Τάξης. Τα καθήκοντά τους, όπως καθορίζονται στις εμπιστευτικές τους εκθέσεις, συνίσταντο στην "Τήρηση Καθολικού και άλλων βιβλίων, παραλαβή και αποθήκευση πρώτων υλών, τήρηση αποθηκών σε καλή κατάσταση, παρασκευή, επαφή και συσκευασία παρεντερικών διαλυμάτων κάτω από την επίβλεψη φαρμακοποιού". Με κανένα κριτήριο η πείρα των δυο ενδιαφερόμενων μερών στο φαρμακευτικό κλάδο δεν μπορούσε να εξομοιωθεί με πείρα σε χημικές εξετάσεις και αναλύσεις ώστε να τους παρέχει το προβλεπόμενο από το σχέδιο υπηρεσίας που κατείχαν το πλεονέκτημα, είναι το προϊόν πλάνης και ο επακόλουθος διορισμός τους, ο οποίος διαβρώνεται από την προειρηθείσα πλάνη, υπόκειται σε ακύρωση.

Ως προς το τρίτο ενδιαφερόμενο μέρος, το Γεώργιο Αβρααμίδη, το θέμα είναι πιο περίπλοκο. Ο υποψήφιος αυτός είχε υπηρετήσει για δυο μήνες στο Κρατικό Χημείο επομένως η πείρα του εύλογα συσχετίζεται με τα καθήκοντα της θέσης. Το ερώτημα που εγείρεται είναι αν η η βραχεία χρονική της διάρκεια απέκλειε τη δυνατότητα επίκλησής της για τους σκοπούς του πλεονεκτήματος. Στην *Τυρίμος v. Γενικού Εισαγγελέα* (1990) 3 Α.Α.Δ. 4148, η Ε.Δ.Υ. θεώρησε πείρα δυο μηνών ως ικανοποιούσα τις προϋποθέσεις για την απόκτηση του πλεονεκτήματος, συνισταμένου στην ύπαρξη "πείρας" και το Δικαστήριο έκρινε ότι δεν παρεχόταν πεδίο για επέμβαση με την κρίση του αρμόδιου διοικητικού οργάνου. Όμοια είναι και η δική μας προσέγγιση παρόλο που αν είχα να κρίνω το θέμα (δηλαδή αν ήμουν στη θέση του διορίζοντος σώματος) θα αποφάσιζα ότι πείρα δυο μηνών δεν ικανοποιεί τις ελάχιστες προϋποθέσεις για το χαρακτηρισμό της εμπειρίας ως "πείρα" στον επηρεαζόμενο τομέα. Η απόφαση της Ε.Δ.Υ. να θεωρήσει το Γεώργιο Αβρααμίδη ότι κατείχε το πλεονέκτημα, άγγιξε τα ακραία όρια της διακριτικής της ευχέρειας δεν υπερέβη όμως, οπότε ο ισχυρισμός των αιτητών ότι το ενδιαφερόμενο μέρος δεν κατείχε το πλεονέκτημα καταπίπτει.

Οι υπόλοιποι λόγοι για τους οποίους προσβάλλονται οι αποφάσεις για την επιστολή των ενδιαφερόμενων μερών, κρίνονται ανεδαφικοί. Ο ισχυρισμός ότι μεταβλήθηκε η σύνθεση της Ε.Δ.Υ. κατά τη λήψη της απόφασης, είναι ατεκμηρίωτος ή, ακριβέστερα, συγχίζει

τη λήψη της απόφασης με την εκτέλεσή της. Η απόφαση της Ε.Δ.Υ. λήφθηκε και από τα τέσσερα μέλη τα οποία μετείχαν της συγκρότησης του σώματος σ' όλα τα στάδια της διερεύνησης της επίδικης απόφασης μέχρι και της λήψης της. Το πέμπτο μέλος της Ε.Δ.Υ. μετείχε στην εκτέλεση της απόφασης, συνεπαγομένη τελικά τη γνωστοποίησή της με την προσφορά της θέσης στους επιλεγέντες.

Ο ισχυρισμός ότι η κρίση της Προϊσταμένης του Χημείου ως προς την απόδοση των υποψηφίων κατά την προφορική εξέταση ήταν γενική και αόριστη, αντικρούεται από τις ίδιες τις αξιολογήσεις της, όπως καταγράφονται στο πρακτικό της απόφασης που εύλογα μπορεί να χαρακτηριστούν ως συγκεκριμένες και σαφείς για την απόδοση των υποψηφίων. Ανεδαφικός επίσης κρίνεται και ο ισχυρισμός ότι δε διερευνήθηκε η γνώση των υποψηφίων στα αγγλικά. Η γνώση των υποψηφίων στην αγγλική γλώσσα εξετάστηκε από τη Συμβουλευτική Επιτροπή, η κρίση της οποίας ενισχύεται και από τα πιστοποιητικά σπουδών των υποψηφίων. Το ότι η Ε.Δ.Υ. υιοθέτησε ευρήματα της Συμβουλευτικής Επιτροπής, δεν παρέχει πεδίο για επέμβαση: Βλ. μεταξύ άλλων, *Δημοκρατία v. Ορφανίδη* (1992) 3 Α.Α.Δ. 205.

Τέλος, αμφισβητείται ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη (Δέσπω Λουκά-Χριστοδούλου και Χριστόφορος Παπαχρυσόστομου), τα οποία κατείχαν προσόντα άλλα από τα πιστοποιηθέντα από τον Υπουργό Παιδείας ως ισότιμα προς τα προσόντα της θέσης, κατείχαν τα απαιτούμενα προσόντα για διορισμό. Η παράγραφος 3 του σχεδίου υπηρεσίας, η οποία καθορίζει τα απαιτούμενα ακαδημαϊκά προσόντα, δεν εξειδικεύει οποιοδήποτε συγκεκριμένο δίπλωμα ή τίτλο ως προϋπόθεση για διορισμό. Ό,τι απαιτείται, είναι "... δίπλωμα ή σχολής ή ινστιτούτου, όπως Κ.Α.Τ.Ε., Η.Ν.Δ. ή οποιοδήποτε άλλο προσόν που ήθελε εγκριθεί ως ισότιμο από τον Υπουργό Υγείας. ..." Η ισοτιμία στην οποία αναφέρεται είναι προς τα δυο προσόντα τα οποία προσδιορίζονται ως χαρακτηριστικά των προβλεπόμενων από το σχέδιο υπηρεσίας δε συναρτά τα απαιτούμενα προσόντα με τον προσδιορισμό τους από τον Υπουργό Υγείας παρόλο που παρέχει διακριτική ευχέρεια σ' αυτόν να προσδιορίσει προσόντα τα οποία κρίνονται ισότιμα προς τα προαναφερθέντα δυο ακαδημαϊκά προσόντα. Η κρίση για τα προσόντα τα οποία πληρούν τις απαιτήσεις του σχεδίου υπηρεσίας, αφήνεται στην Ε.Δ.Υ., υπό την αίρεση ότι τα προσόντα τα οποία καθορίζονται από τον Υπουργό τεκμηριώνεται ότι πληρούν τις προϋποθέσεις του σχεδίου υπηρεσίας. Δεν υπάρχει τίποτε ενώπιόν μου που να καταδεικνύει ότι η Ε.Δ.Υ. υπερέβη τις εξουσίες της, κρίνοντας ότι τα προσόντα των δυο ενδιαφερομένων μερών [Πανεπιστήμιο Λομονόσωφ M.Sc in

Chemistry 87 (της Δέσπως Λουκά Χριστοδούλου) και Setah Hall University N. Jersey M.Sc. in Chemistry 1991, Fairleigh Dickinson Union U.S.A. 1987, B.Sc in Chemistry (του Χριστοφόρου Παπαχρυσοστόμου)], πληρούσαν τις προϋποθέσεις του σχεδίου υπηρεσίας.

5

Για τους λόγους που εκτίθενται στην απόφασή μας, ακυρώνεται βάσει του Άρθρου 146.4(β), στην ολότητά της η απόφαση της Ε.Δ.Υ. αναφορικά με το διορισμό των ακόλουθων ενδιαφερόμενων μερών (Μαρίας Αυξεντίου, Μαρίας-Ελενας Ελευθερίου, Βάσου Κοσμά, Ανδρούλλας Νεοφύτου, Χριστοφόρου Παπαχρυσοστόμου, Άντρος Βαρνάβα-Τέλλο, Χαριτίνης Φρεναρίτου, Ευτυχίας Χρήστου, Δέσπως Λουκά-Χριστοδούλου, Άννας Κρασιά και Ανθοδέσμης Βασιλείου-Πογιατζή).

10

Η απόφαση για το διορισμό των υπολοίπων ενδιαφερόμενων μερών (Γιώργου Αβρααμίδη, Ευγενίας Παρασκευά-Βατυλιώτου, Ευαγγελίας Δράκου, Αναστασίας Καβαλιέρο, Ρεβέκκας Κοκκινόφτα, Κατερίνας Κοντογιώργη, Ολυμπιάδας Εμπεδοκλή-Κουρουζίδου, Ευδοκίας Λοΐζου και Δώρας Ζήνωνος-Παρτασίδου), επικυρώνεται στην ολότητά της, βάσει του Άρθρου 146.4(α) του Συντάγματος.

20

Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν μερικώς χωρίς έξοδα.